

Hồi 7

Thê Thiếp Đệ Huynh Tam Bách Tử Tung Sơn Tam Tuyệt Hoá Công Tôn

Nhắc lại, Vô Hối rời núi Xích Thành, cười thầm cho sự thất bại vừa rồi. Nhưng chàng cũng hài lòng vì biết rằng sở học của mình không hề kém cỏi. Dung nhan kiều diễm của Sở Thúy Vi thoáng hiện lên. Chàng tự nhủ lòng rằng nếu không có Sở Toàn thì có lẽ chàng đã bằng lòng lấy Sở Thúy Vi.

Làm thân nam nhi có thêm một người vợ xinh đẹp như tiên ai mà không muốn. Quan niệm của người Trung Hoa thời ấy cho phép đa thê nên Vô Hối cũng không thoát khỏi tính đa mang. Tình yêu là một khái niệm thiết yếu, thường đến sau hôn nhân. Chính vì vậy mà mối tình không lối thoát của chàng và Sơn Đông Mị Nương mới có vẻ đẹp quyến rũ, tân kỳ như vậy. Vô Hối thúc ngựa phi nhanh để trở lại hồ Phiêu Dương.

Trưa ngày thứ tư, chàng đến Cảnh Đức trấn, ghé vào thành dùng cơm. Ăn uống xong, chàng tiếp tục cuộc hành trình. Vừa ra đến ngoại thành, từ phía ngược lại, một kỵ mã vung roi đánh ngựa như điên cuồng, có lẽ gã đang cấp bách. Nhận ra Vô Hối, gã dừng cương đột ngột khiến hai vó trước của tuấn mã dựng lên, hí vang trời. Thì ra đó là Tam Thủ Miêu Côn Linh. Dưới chiếc nón rộng vành, dải băng trắng ngay trán ướt đẫm máu đào.

Vô hối kinh hãi hỏi:

- Có việc gì xảy ra vậy :

Côn Linh nghiêng răng đáp :

- Môn chủ hãy ghé vô cánh rừng kia rồi thuộc hạ sẽ bẩm báo.

Chàng rẽ vào cánh rừng bên đường, đứng dưới bóng râm chờ đợi. Côn Linh quỳ xuống sa lệt, ghen ngào:

- Bốn ngày trước, Phụng Hoàng Cung và Thủy Hỏa Song Thần nửa đêm tập kích. Kiểm Si tiền bối và bốn đường chủ tử nạn, hai vị phu nhân đều nhảy xuống hồ tuần tiết. Tổng đàn Đạo môn cháy rụi, anh em tử thương không dưới ba trăm người.

Vô Hối nghe như sét đánh bên tai, tay chân rụng rời, chết lặng đi rất lâu. Dòng lệ anh hùng ứa ra khóe mắt. Lát sau, sát khí phủ mờ gương mặt đẹp. Chàng hỏi gã :

- Bốn vị đường chủ tử nạn là những ai ?

Côn Linh đau đớn kể:

- Chỉ còn mình thuộc hạ, Lãnh Tâm Dao và Thất muội là sống, hai người kia đều trọng thương.

Vô Hối gằn giọng :

- Dao môn đông đến hơn ngàn người, chẳng lẽ quân số đối phương còn nhiều hơn ?

Tam Thủ Miêu lắc đầu :

- Thưa không. Bọn chúng chỉ có chừng bốn trăm nhưng toàn là cao thủ kiệt xuất. Nhất là bọn cung nữ của Phượng Hoàng Tiên Cơ. Chủ yếu là bên chúng ta không có cao thủ nào địch lại Thủy Hỏa Song Thần và Tiên Cơ. Hơn nữa, chúng đã dùng chim phượng rải hỏa dược xuống đầu anh em nên thương vong rất nhiều. Kiếm Si tiền bối liều mạng bảo vệ Đông Môn phu nhân nên đã bị Tiên Cơ giết chết. Lãnh phu nhân phóng độc hạ dược gần trăm địch thủ nhưng vì Song Thần có Tỵ Độc Châu nên không sợ. Nhị vị phu nhân cùng đường, nắm tay nhau nhảy xuống nước. Lúc thuộc hạ lên đường tìm môn chủ thì vẫn chưa tìm được xác.

Vô Hối không hỏi thêm nữa, thúc ngựa phi nhanh. Gương mặt chàng giờ đây lạnh lẽo như sương, đôi mắt đỏ ngầu.

Ba ngày sau, hai người về đến tổng đàn Dao Môn. Nhìn cảnh điêu tàn đổ nát, Vô Hối cố nén lòng trước mặt tám trăm thuộc hạ. Chẳng mấy người còn lành lặn, hầu hết đều bị thương, băng bó khắp nơi. Họ đồng loạt quỳ xuống khóc ròn. Lãnh Tâm Dao hai tay quấn băng dày cộm, sụp xuống thưa :

- Bọn thuộc hạ bất tài không bảo vệ được tổng đàn và nhị vị phu nhân, xin môn chủ trách phạt.

Vô Hối dịu giọng :

- Đối phương quá mạnh và lại có bầy linh diệu ném hỏa dược hỗ trợ. Dầu Thiếu Lâm Tự cũng không chống nổi. Anh em đã tận lực chiến đấu, bảo toàn được lực lượng là bản tòa vui rồi. Còn việc sống chết của nhị vị phu nhân là do thiên mệnh. Mối thù này chúng ta sẽ báo phục để rửa hờn cho ba trăm huynh đệ đã nằm xuống.

Thất đường chủ Lưu Hương Dao Bạch Tú Hồng nghẹn ngào nói :

- Bọn thuộc hạ đã quây nát hồ Phiêu Dương mà vẫn không tìm thấy di hài của nhị vị phu nhân. Đứng ra sau ba ngày xác họ phải nổi lên.

Côn Linh thở dài :

- Có lẽ họ đã bị nước thủy triều cuốn ra Trường Giang mất rồi.

Vô Hối lạnh lùng bảo :

- Đàng nào họ cũng đã không còn. Việc trước mắt của chúng ta là xây dựng lại tổng đàn và chăm sóc những người bị thương.

Chàng nhìn ba trăm nắm mộ vùi nông cạnh bờ hồ, lòng đau như cắt. Phòng quỹ xây ngầm dưới nền đại sảnh nên vẫn nguyên vẹn.

Mấy ngày sau, sáu phái Bạch đạo do các chưởng môn, trưởng lão dẫn đầu đem theo đệ tử đến chia buồn và giúp đỡ Đạo môn xây lại tổng đàn. Lần này tất cả kiến trúc đều bằng gạch đá, đơn giản nhưng kiên cố. Sau hơn tháng, nhờ nhân thủ đông đảo nên việc xây dựng đã hoàn tất.

Trong thời gian này, Vô Hối đã ghiền ngẫm, phối hợp lại pho Thiên Long đao pháp và Thanh Quang La Võng, sáng tạo ra tám chiêu đao đơn giản nhưng cực kỳ hiểm ác. Tám trăm đệ tử Đạo môn đã khổ luyện để nâng cao bản lĩnh.

Có ba trăm người đã tử ra vượt trội, đã được chọn để thành lập một đường thứ tám có tên là Cừu Đường do Vô Hối đích thân thống lãnh. Bốn đường kia cũng chọn người trong họ thay thế các đường chủ đã chết.

Sáu nữ tỳ không biết võ công nhưng trong đêm ấy đã thả độc vật sát hạt mấy chục tên sát thủ định xâm nhập vào hậu viện, nơi ẩn nấp của hàng trăm tiểu đồng nhỏ dại. Vô Hối đã khen ngợi và bảo họ phát triển thêm đàn rắn rít để bảo vệ Tổng đàn. Họ còn dạy cho đệ tử Đạo môn cách bắn nỏ của người Miêu để chống lại đàn phim phượng.

Chàng nhìn những mái đầu xanh, tóc kết trái đào nhỏ dại, chợt nghe lòng nặng trĩu. Một phần trong số đó đã chít khăn tang khóc người cha đã bỏ mình. Vô Hối tự biết võ công mình chưa đủ để chống lại Thủy Hỏa Song Thần và Phượng Hoàng Tiên Cơ. Cũng không phải vì mối thù sát thê mà rắc lên đầu chúng thêm những vành khăn tang trắng. Chính vì vậy mà chàng vẫn án binh bất động không kéo quân đến báo thù.

Hồ Lô Cái bang chủ Cái Bang đã đến thông báo cho chàng biết rằng Phượng Hoàng Cung liên kết với Thủy Hỏa Song Thần, thành lập Long Phụng Bang. Cứ địa của tà bang này nằm trong một vùng đồi núi, nơi sông Vị Thủy và sông Hoài hợp lưu với Hoàng Hà. Nhưng tin tức thứ hai và thứ ba mới làm Vô Hối kinh ngạc. Đó là việc Sở Hồng đã chính thức thành lập Chí Tôn Cung. Và kế đó là sự xuất hiện của một vị đại sát tinh có danh hiệu là Độc Thủ Kiếm Khánh Sở Toàn. Y là đệ tử của Quỷ Kiếm Lô Xuyên. Họ Lô là tay kiếm giỏi nhất thiên hạ sau khi Võ Thánh qua đời. Sở Toàn dù chỉ có một tay nhưng đã sát hại hơn mười cao thủ thành danh ở phủ Huy Châu và Giang Tô.

Vô Hối cau mày, không hiểu gã có phải là tình lang của Sở Thúy Vi hay không. Bọn Lãnh Tâm Dao và thuộc hạ Dao Môn có vẻ nóng ruột khi thấy chàng không phát động cuộc chiến phục thù. Bạch Tú Hồng được mọi người đề cử đến hỏi nguyên do.

Chàng lạnh lùng bảo :

- Lòng ta còn nóng hơn ai hết nhưng không thể đưa anh em vào chỗ chết. Khi chưa nắm chắc phần thắng trong tay thì ta không thể khinh động được. Trong lúc chờ cơ hội, các vị nên trau dồi bản lãnh của mình.

Đầu tháng hai, trinh sát Cái Bang đến đưa tin rằng Long Phụng Bang đã chính thức khiêu chiến với Thiếu Lâm Tự. Phượng Hoàng Tiên Cơ còn gọi đích danh Tam Tuyệt Thiên Tôn nhắc ông đến Thiếu Lâm Tự ngày rằm tháng tám để trả món nợ của Thái Âm lão nhân.

Trong thư Hồ Lô Cái tỏ ra rất hy vọng thiên Tôn sẽ có mặt. Nhưng chỉ mình Vô Hối biết rằng võ công của Thiên Tôn đã bị thất tán gần nửa sau lần bị Du Thanh Vân ám hại. Chàng đành phải gánh vác việc này thay cho sư phụ. Ba trăm cao thủ Dao Môn hăm hở kéo đến Trung Sơn tìm phục, chờ hiệu lệnh của Vô Hối mà phục hận.

Chàng nhờ Bạch Tú Hồng cải trang mình thành Tam Tuyệt Thiên Tôn đến Thiếu Lâm Tự trước kỳ hạn một ngày. Liễu Không đại sư cùng sáu chưởng môn bạch đạo rất mừng rỡ và không hề phật ý khi thấy Hách Âu Kỳ ít nói.

Cuộc chiến ngày mai thực sự là trận tử đấu giữa hai phe chính tà. Năm phái kia đều mang đến những cao thủ hạng nhất của mình hỗ trợ Thiếu Lâm. Trinh sát Cái Bang báo rằng lực lượng Long Phụng Bang đã tràn ngập huyện thành Trung Dương, nhân số không dưới ngàn người. Ngoài Phượng Hoàng Tiên Cơ và Thủy Hỏa Song Thần, còn có Sơn Đông Quái Lão và Sắc Phật.

Vô Hối mặc cho mọi người bàn bạc kế sách, chàng đóng cửa tăng xá nghĩ sách cứu vãn cục diện hiểm nghèo này. Đến đầu canh hai, chàng sai Côn Linh xuống núi truyền đạt kế hoạch cho Lãnh Tâm Dao. Tam Thủ Miêu hóa trang làm người hầu cận của Thiên Tôn, khi được hỏi tại sao Vô Hối không có mặt, gã nhân nhí bảo rằng chàng đang lâm bệnh.

Sáng hôm sau, bốn vị đồng bang chủ của Long Phụng Bang dẫn hơn ngàn thủ hạ lên núi Thiếu Thất. Thấy mặt Thiên Tôn, Thủy thần cười nhạt :

- Món nợ mười năm trước, anh em lão phu sẽ trả dứt. Nhưng phải xem lão thất phu người có sống sót nổi dưới kiếm của Phượng Hoàng Tiên Cơ hay không.

Vô Hối cố nén lòng căm hận đang sôi sục, trầm giọng bảo :

- Hai người hợp công mà vẫn bị đồ đệ ta là Vô Hối đánh cho thất điên bát đảo, còn dám khoác lác nữa sao ?

Phượng Hoàng Tiên Cơ là một nữ lang tuổi tam tuần, dung nhan xinh đẹp nhưng nước da lại đỏ hồng một cách kỳ lạ, nhất là đôi hàn tay. Nàng gằn giọng :

- Hơn hai mươi năm trước, vì lão quỷ Thái Âm mà mẫu thân ta bỏ mạng. Nay lão ta đã chết, mối hận này bốn cô nương sẽ đòi ở người vậy.

Vô Hối cười rộ :

- Người tưởng tà công Kim Cương Huyết Ảnh là vô định hay sao. Lão phu đã mượn thanh Bàn Long Đao diệt trừ hậu hoạn cho đời.

Tiên Cơ cười hăng hắc :

- Người lầm rồi. Phụng Hoàng tẩu chỉ là một lão điên bị sư tổ của ta nhốt vào chốn ấy. Ai luyện vào cũng sẽ điên như lão mà thôi.

Sơn Đông Quái Lão là một lão già tuổi thất tuần, mũi miệng bình thường nhưng đôi mắt lại to quá khổ, tròn xoe như hai chiếc lục lạc, tỏa hào quang tà mị. Vô Hối nhủ thầm rằng Sơn Đông Mị Nương Hứa Xương Hoàn giống mẹ, nên mới không có đôi mắt quái dị này. Hứa Phong cười nham hiểm :

- Lão phu nghe danh Hách lão huynh đã lâu, nếu có dịp cũng xin được lĩnh giáo vài chiêu tuyệt học.

Liễu Không đại sư hắng giọng :

- A di đà Phật. Long Phụng Bang đến đây vì Hách thí chủ hay vì muốn tiêu diệt Thiếu Lâm Tự và các phái ?

Phượng Hoàng Tiên Cơ bật cười ghê rợn, phất tay quát lên :

- Giết !

Đệ tử Long Phụng Bang nhất tề ồa vào tấn công. Bản thân nàng thì rút huyết kiếm xông đến chém Tam Tuyệt Thiên Tôn. Chưởng môn sáu phái và Hồ Lô Cái đón đánh Thủy Hỏa Song Thần, Quái Lão và Sắc Phật. Năm trăm cung nữ Phụng Hoàng Cung tỏ ra lợi hại hơn bọn nam đệ tử đồng đảng. Kiếm pháp của họ cực kỳ hiểm độc khiến đệ tử các phái lúng túng. Vô Hối rút Bàn Long Đao chống đỡ luồng kiếm quang đỏ rực màu máu. Công lực của Tiên Cơ chỉ ngang với chàng nên Vô Hối ung dung chiết chiêu.

Chàng vừa đánh vừa hỏi :

- Người nói Phụng Hoàng Tẩu điên loạn nhưng sao lão để lại Phụng Hoàng Huyết Đan thần diệu và pho Huyết Ảnh Đại Bát Thức rất lợi hại ?

Tiên Cơ dường như bị bất ngờ buộc miệng đáp :

- Ta cũng không rõ, có lẽ những năm cuối đời lão tỉnh táo lại nên mới sáng tạo ra môn võ ấy.

Vô Hối đã hiểu ra, chàng không còn nương tay nữa, vận toàn lực múa tít thanh Bàn Long Đao, quyết giết cho được đối phương. Nhưng pho Huyết Ảnh kiếm pháp rất ảo diệu, lưỡi kiếm như linh xà luôn uy hiếp những yếu huyệt trên người chàng. Tiên Cơ đành nhìn chàng là Thiên Tôn nên không biết ngực và bụng Vô Hối được che chở bởi hai mảnh da giao long. Chàng hiểu điều ấy nên giả dò kếm thế, để mũi kiếm chui qua màn đao quang đâm thẳng vào ngực trái của mình.

Phượng Hoàng Tiên Cơ mừng rỡ dồn thêm lực đạo quyết đâm thủng tim đối thủ. Nào ngờ mũi kiếm khựng lại như đâm vào đá. Nàng biết mình mắc lừa thì đã muộn. Một đạo chỉ kinh vô thanh vô ảnh xạ thẳng vào bụng nàng. Cũng may, khi giao đấu với Thiên Tôn, nàng luôn đề phòng tuyệt kỹ Vô Hình Chỉ nên phản ứng vô cùng thần tốc, nghiêng mình né tránh. Đạo chỉ phong không xuyên thẳng bụng nàng mà chỉ trúng vào xương hông bên trái.

Nhưng dù thoát chết, Tiên Cơ cũng không thể tái chiến, nàng rú lên đau đớn rồi phi thân đào tẩu. Vô Hối đuổi theo thì bị bọn cung nữ liều chết cản đường. Thủy Hỏa Song Thần đang tung hoành giữa vòng vây của Liễu Không đại sư, Thái Cực kiếm và hai cao tăng Thiếu Lâm Tự. Họ thấy tiên cơ thảm bại chỉ trong vòng trăm chiêu thì trong lòng kinh hãi vô cùng. Vô Hối tung mình thoát khỏi bọn cung nữ, vung đao bổ xuống đầu Thủy Thần.

Lão vội tung hai đạo Âm Phong chưởng đỡ chiêu, lực đạo vô cùng hùng hậu đã chặn đứng đường đao. Vô Hối hạ thân, trở hết tài nghệ quyết phân thây kẻ thù. Nhưng Thủy Thần e ngại tuyệt kỹ Vô Hình Chỉ nên không dám để chàng đến gần. Lão vội liền mấy chục đạo Phách Không Chưởng và giữ một khoảng cách xa.

Vô Hối công lực không bằng lão nên chẳng làm gì được. Chàng liếc thấy Hỏa Thần đang ở sau lưng mình, liền lộn ngược lướt về phía lão. Thủy Thần một mặt hét lên báo động, mặt khác vung chưởng đánh vào lưng Vô Hối.

Mao Thu nghe đại ca gọi, tung mình lên không tránh chiêu. Lão tin chắc rằng Thiên Tôn không dám truy kích mà phải quay lại đối phó với Thủy Thần. Nào ngờ đối phương vẫn thản nhiên nhận một chưởng vào lưng, mượn lực đạo bay đến như sao băng. Bàn Long Đao giăng lưới quanh thân dưới của Hỏa Thần. Lão kinh hãi rút chân lên nhưng không kịp, bị bảo đao lóc mất hai mảnh thịt lớn nơi đùi. Hỏa Thần nghe đau thấu tâm can, rú lên thảm não, hạ thân xuống mặt đất. Lão căm hận tung liền mười mấy trái hỏa cầu về phía Vô Hối và quần hào.

Chàng dùng thân pháp Cuồng Phong Ma Ảnh né tránh và tìm cách tiếp cận lão ma. Nhưng hỏa khí cực kỳ bá đạo đã cày tung cả nền sân toàn sỏi đá và sát hại rất

nhieu tăng nhân trong La Hán đại trận. Vô Hối rú [ên cao vút báo hiệu cho Lãnh Tâm Dao xuất thủ.

Ba trăm cao thủ Cửu Đường đã phục sẵn quanh đấu trường hiện ra với cung nỏ trong tay. Những phát tên chính xác cắm vào cơ thể bọn môn đồ Long Phụng Bang. Chỉ loạt đầu tiên đã hạ được hơn trăm. Cục diện hoàn toàn xoay chiều, đệ tử các phái phẫn khởi reo hò, phản công quyết liệt.

Bọn môn đồ Long Phụng Bang nơm nớp lo sợ mũi tên sau lưng nên không còn tinh thần chiến đấu. Sơn Đông Quái Lão và Sắc Phật bị chưởng môn các phái Hoa Sơn, Nga Mi, Điểm Thương, Cái Bang và ba cao tăng vây đánh. Dù không bị hạ nhưng cũng chẳng làm gì được.

Bỗng đàn chim phượng bay đến định thả hỏa dược thiêu hủy Thiếu Lâm tự. Lãnh Tâm Dao cùng hơn trăm cao thủ nhảy lên nóc chùa dương nổ bắn. Có vài con trúng nổ quác lên inh ỏi khiến cả đàn sợ hãi bay mất, mặc cho bọn cung nữ trên lưng thất vọng. Nhờ vậy, chỉ có vài căn tăng xá bị hư hại.

Thủy thần thấy tình thế tuyệt vọng, ra lệnh rút lui. Quân hào đuổi theo nhưng bị hỏa cầu chặn lại. Lãnh Tâm Dao và Côn Linh cũng định truy sát nhưng thấy Vô Hối ngồi dựa gốc tùng điều tức, máu rỉ ra khoé miệng, họ kinh hãi vây quanh. Liễu Không đại sư dẫn mọi người quay lên, phát giác Tam Tuyệt Thiên Tôn đã thọ thương, vô cùng lo lắng.

Ông hỏi Lãnh Tâm Dao :

- Hách tiên bối có Thái Âm Huyết Hoàn là linh đơn chí bảo, không hiểu người có uống chưa ?

Bàng Qui Dân sa lệ :

- Đây nào phải Hách lão gia mà chính là môn chủ của bọn tại hạ, làm gì có linh đơn.

Mọi người ồ lên kinh ngạc, không ngờ Công Tôn Vô Hối lại giả làm Thiên Tôn để diệt ma. Liễu Không đại sư vội ra lệnh cho sư đệ là Liễu Vân đại sư, thủ tòa Đạt Ma Đường vào trong lấy Đại Hoàn Đan. Tam Thủ Miêu nhận lấy, cho Vô Hối uống hai viên.

Nửa canh giờ sau chàng hồi tỉnh, đứng lên cáo từ :

- Lão phu phải về núi tĩnh dưỡng, xin cáo biệt.

Chàng đâu biết mình đã lộ chân tướng, ngỡ ngàng khi thấy họ bật cười. Thái Cực Kiếm Cam Tất Thắng cười lớn hơn ai hết, lão vui vẻ hỏi :

- Môn chủ bất tất phải dấu mặt nữa, bọn lão phu đã biết cả rồi.

Vô Hối ngưỡng ngừng xóa lớp hóa trang nhìn bọn Côn Linh. Lãnh Tâm Dao áy náy thưa :

- Môn chủ lượng thứ, thuộc hạ vì lo lắng môn chủ không mang theo thuốc trị thương nên đành phải nói thực. Liễu Không phương trượng đã tặng hai viên Đại Hoàn Đan.

Chàng hiểu ra, gật đầu tha thứ, quay sang cảm tạ đại sư :

- Vãn bối tạ ơn đã ban linh dược.

Liễu Không đại sư vội nói :

- Thí chủ đã không nhớ đến lỗi của lão nạp năm xưa, đến đây cứu vãn cơ nghiệp Thiếu Lâm và sinh mạng đệ tử các phái, ơn này Thiếu Lâm và đồng đạo không dám quên. Hai viên thuốc kia nào có đáng gì ?

Vô Hối đối với sáu phái bạch đạo vẫn còn ngăn cách nên chàng đưa thuốc hạ xuống núi ngay.

Vô Trần sư thái, chưởng môn phái Nga Mi nhìn theo bóng chàng, buột miệng bảo :

- Công Tôn thí chủ quả là bậc nhân kiệt đời nay. Nếu võ lâm có được một minh chủ như thế thì hay biết mấy !

ý kiến của bà được mọi người tán thưởng. Hồ Lô Cái nói thêm :

- Chư vị đâu biết rằng Vô Hối vì hạnh phúc của người khác mà bỏ qua cơ hội học pho Thái Dương kiếm pháp vô địch của Chí Tôn Võ Thánh. Tiếc thay người được ban ân lại sinh lòng phản hận, biến thành kẻ thù. Độc Thủ Kiếm Khách Sở Toàn đã thoát ly Chí Tôn Cung, tìm mọi cách giết Vô Hối.

Chưởng môn phái Hoa Sơn là Kim Kiếm Đồng Chính Lộc cũng ở Triết Giang và có mối giao tình với họ Sở nên biết rõ. Ôn bùi ngài nói :

- Chỉ tội cho Sở Thúy Vi, tôn nữ của Võ Thánh, duyên phận lỡ làng. Nếu nàng không đem lòng yêu thương Sở Toàn thì đã là vợ của bậc anh hùng cái thế Công Tôn Vô Hối rồi. Nghe nói nàng đã trở thành điên loạn. Chí Tôn Cung cũng vì việc này mà chưa tổ chức lễ khai đàn.

- - - o O o - - -